

اعلامیه مطبوعاتی

دروغ‌های رژیم بجوا-عمران در خصوص بهبود اوضاع اقتصادی برملا شده‌است

(ترجمه)

خودسنایی‌های رژیم بجوا-عمران در مورد بهبود اوضاع اقتصادی، همچون ریختن نمک بر روی زخم‌های مردم پاکستان است. ادعای خیالی مشاور تصویب‌شده صندوق بین‌المللی پول برای نخست وزیر که گفت هر کیلوگرام گوجه‌فرنگی در بازار به قیمت ۱۷ روپیه در دسترس است، مسخره‌عام شده‌است، چون در همان روز گوجه‌فرنگی به قیمت ۳۰۰ روپیه به فروش می‌رسید. اساساً، این دموکراسی است که با مردم هیچ‌گونه ارتباطی ندارد و فقط جهت تأمین منافع قدرت‌مندان به کار می‌رود. دموکراسی بهبود اقتصادی را نه تأمین نیازهای اساسی هر یک از اعضای جامعه، مانند: غذا، پوشاک و سرپناه، بلکه دستیابی به اهداف بزرگ اقتصادی که صندوق بین‌المللی پول تعیین کرده‌است می‌داند. حتی اگر این اهداف با سرقت جیب‌های مردم عام و یا هم وضع مالیات سنگین بر آنان تأمین شود، درحالی‌که تفریح‌های مالیاتی عظیمی را برای شرکت‌ها و مؤسسات مالی استعمارگر فراهم و خزائن‌شان را از طریق پرداخت‌های مالیاتی کمرشکن پر می‌کند.

طی پانزده ماه گذشته، رژیم بجوا - عمران اهداف صندوق بین‌المللی پول را، مبنی بر کاهش کسر تجاری برای ایجاد ذخایر ارزی خارجی، به‌طور چشم‌گیری دنبال کرده‌است. با این حال، دلیل اصلی این مشکل، وابستگی شدید واحد پول مان به دلار و پذیرش دلار آمریکایی به عنوان ارز تجارت بین‌المللی است. افزایش میزان واردات نسبت به صادرات برای مدت طولانی سبب تخلیه ذخایر ارزی خارجی کشور می‌شود. راه علاج صندوق بین‌المللی پول به مرضی که با قرار دادن دالر منحیث پشتوانه تجارت بین‌المللی ایجاد کرده‌است، عبارت از فشردن اقتصاد کشورها با اعمال تعرفه بر واردات اساسی، اعطای قرضه‌های سودی بیشتر، اصرار بر خصوصی‌سازی جریان‌های اصلی درآمد برای خزانه دولت، و بازسازی اقتصاد از حالت مصرف‌کننده به سوی یک اقتصاد مبتنی بر صادرات برای کسب دلار می‌باشد. بنام صندوق بین‌المللی پول به‌صورت مؤثری با حاکمیت دولت‌های مقصودش کنار می‌آید، طوری که وابستگی اقتصادی از نوع الگوی مصرفی را، که سبب تحکیم سلطه‌گری اقتصادی جهانی تعدادی از دولت‌های استعمارگر می‌شود، بر عده‌ای از دولت‌ها تحمیل می‌کند.

کسر تجاری در اسلام منجر به بحران نمی‌شود، چون ارز اسلامی برپایه طلا و نقره، و نه اسعار کاغذی داخلی و خارجی، است. خلافت باید کسر تجاری را با کاهش انتقال طلا و نقره به خارج از دولت مهار کند، چون طلا و نقره، برعکس اسعار کاغذی در نظام کفری فعلی، نمی‌تواند به‌سادگی چاپ شود. بنام خلافت، به‌عوض ایجاد یک صنعت صادراتی شکننده، بر تولید محصولات مورد ضرورت داخلی تمرکز می‌کند. بنابراین، اسلام یک اقتصاد باثبات و مستقل را می‌سازد که زیر نفوذ و تأثیرات خارجی قرار نخواهد داشت.

برعلاوه، چون مفکوره توزیع سرمایه در دیموکراسی جایی ندارد، بنام محصول ناخالص داخلی رژیم تنها سبب تمرکز ثروت در دست یک عده معدود می‌شود؛ چنان‌که از گزارش اخیر آکسفام پیداست، ۲۶ میلیارد از ۵۰ درصد کل فقرای جهان ثروت‌مندتر اند. در

مقابل، توزیع ثروت در اسلام برای تأمین پاکیزگی، زمنیه درمان ارزان، تعلیم و آموزش رایگان و امنیت باثبات، به‌عنوان معیارهای اجتماعی و نه رویاهای فریبنده، انجام می‌شود. در حقیقت، این برای قدرت‌مندان بهترین فرصت است تا نصرت را به‌منظور تأسیس مجدد خلافت به‌طریقه رسول الله صلی الله علیه و سلم به حزب‌التحریر بدهند تا سرانجام احیای واقعی اقتصادی رخ دهد، همان‌گونه که در طول سیزده قرن گذشته، یعنی دوران حاکمیت قوانین الله سبحانه و تعالی، وجود داشت. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الملك: ۱۴)

ترجمه: آیا آن کسی که موجودات را آفریده از حال آن‌ها آگاه نیست؟! درحالی‌که او (از اسرار دقیق) باخبر و آگاه است!

دفتر مطبوعاتی حزب‌التحریر - ولایه پاکستان

۱۷ ربیع‌الأول ۱۴۴۱ هـ.ق

پنج‌شنبه، ۱۴ نوامبر ۲۰۱۹ م

شماره صدور: ۲۰ / ۱۴۴۱

مترجم: مرصاد مرصوص